

DANSK FIRMAIDRÆT

INDHOLD

leder	2
repræsentantskabsmøderne	3
Alfred Petersen, Odense	7
Kydemærkepokalen	8
Divisionsspillere udelukket	9
48-legatet	10
Ødsfald	11
Ulemærkemarch	11
Ordisk Folke Landskamp	12
Folkelandskamp i Brønderslev	14
Aktiv/passiv i firmasport	14
Atta' fri et par timer	15
Drætsmærkets dommerkursus	15
Lyt bog	16
Folbæk optaget	16
Breve fra læserne	17
Måsnak	19
For siden på bagsiden	20

Herunder ses ægtefællerne til repræsentanterne, før de skal på den traditionelle ledsagertur i forbindelse med afholdelsen af repræsentantskabsmødet.

NR. **10**

NOVEMBER 1977

20. ÅRGANG

Firmafodbold med og uden tilskud

Et af de argumenter, politikere har benyttet, når Dansk Firmaidrætsforbund og sammenslutningerne har henvendt sig for at søge om tilskud fra statslig eller kommunalt hold, var, at firmaidrætten jo ikke behøvede tilskud i samme omfang som andre klubber eller organisationer, »for firmaerne støttede jo de klubber, som var knyttet til firmaerne«.

Det har kostet mange års kamp at overbevise myndigheder og politikere om, at firmatilskuddene slet ikke havde det omfang og den størrelse, man forestillede sig. Der var et lige så stort behov for forbundet og sammenslutningerne for at få tilskud, som andre organisationer og klubber havde. Nu har DFIF endeligt nået det mål, forbundet gennem 32 år har stridt frem imod, optagelsen på tipsloven. Vi kan næppe sige, at målstregen er passeret endnu, for det sker først den dag, hvor enhver aktiv idrætsudøver i Danmark er lige meget værd i tilskud fra det offentlige. Det er de ikke endnu, men det kan vel komme. Lad os blot være glade for, at vi nu har nået målstregen.

Week-enden den 29. og 30. oktober 1977 blev bemærkelsesværdig for dansk idræt på mere end en måde, og nogen vil nok mene, at den beslutning, Dansk Boldspil-Union tog om at indføre betalt fodbold, det menigmand kalder professionel fodbold, er mere bemærkelsesværdig end vedtagelsen af vort forbunds nye lovkompleks. Og det er da sikkert også rigtigt, at flere interesserer sig for fodbold end for firmafodbold. Endnu da.

For det kan jo være, at professionel fodbold ender med at blive en slags firmafodbold. Skal man tro de forlydender, som er fremme – og det skal man nok – står de store firmaer i kø for at komme til at tegne sponsorkontrakter med de kommende professionelle klubber/afdelinger eller yde økonomisk støtte på anden måde. Et er i hvert fald sikkert. Det bliver forretning at drive disse klubber/afdelinger.

Og så er vi tilbage til spørgsmålet om statslig og kommunal støtte. Der har været talt og skrevet meget om, på hvilken måde betalt fodbold ville få indflydelse på tipstilskud, benyttelse af kommunale stadions m. m. Det er blevet slået hen med, at det kun drejer sig om 3 promille af de danske fodboldspillere, som bliver professionelle, og at det ingen reel betydning vil få for tilskuddet til amatørklubbernel afdelingerne.

Et må imidlertid kunne slås fast fra starten. Disse professionelle klubber/afdelinger, som er rene forretningsforetagender, skal ikke have tilskud fra stat og kommuner. Og det må gælde, uanset om det går op eller ned for klubbernel afdelingerne. De offentlige instanser, som yder tilskud til amatøridrætten må sikre sig, at tilskuddene ikke ender i

Repræsentantskabsmøderne i Grenaa

»Der blæste en storm udi Kattegat,« lyder indledningen til Blichers digt om Grenaaborgeren Søren Kanne, der en vinterdag i 1835 drev sine heste ud i det stormpiskede hav og reddede nødstedte fra en strandet skude. Vejret kan være barsk ved Djurslands østkyst, men i week-enden den 29. og 30. oktober, hvor Dansk Firmaidrætsforbunds repræsentantskabsmøde holdtes på Hotel du Nord i Grenå, blæste en blid medbør.

Vejret uden for var lunt og dejligt efterårsvej, og heller ikke inden for var der optræk til nogen form for stormvej, da repræsentanterne skulle tage stilling til det vidtrækkende strukturændringsforslag, som var fremlagt af hovedbestyrelsen.

To repræsentantskabsmøder

Det efterfølgende referat omfatter ikke et, men to repræsentantskabsmøder, idet beslutningen på det ordinære repræsentantskabsmøde om at vedtage det fremsatte forslag medførte, at det ordinære møde måtte afsluttes efter vedtagelsen. Budgetbehandlingen og valg til de styrende organer inden for forbundet blev derefter foretaget på det ekstraordinære repræsentantskabsmøde, som var indkaldt til formålet.

Det ordinære repræsentantskabsmøde indledtes lidt forsinket af Grenå Firma Sports formand, *Peter Hajslund*, der glædede sig over, at netop den sammenslutning, han var formand for, var vært for mødet, der skulle tage så vidtrækkende beslutninger.

Grenås borgmester, *Børge Kildahl*, blev forsinket i sidste øjeblik, og i hans sted måtte formanden for fritidsudvalget i Grenå, *Gunnar Sørensen*, lidt uforberedt påtage sig forpligtelsen til at åbne mødet.

Efter at *Hans Thomsen* var bragt i forslag som dirigent af forbundsformanden, *Karl Randrup*, og valgt med *Chr. Lauritzen*, Søn-

derborg, som suppleant, var ordet atter formandens.

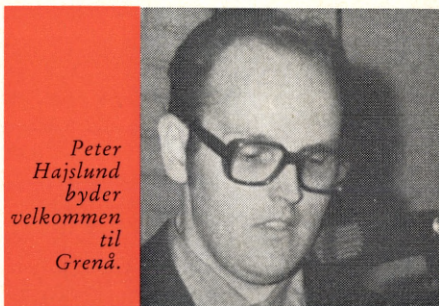
Hovedbestyrelsens beretning var udsendt i skriftlig form, men Karl Randrup havde nogle supplerende bemærkninger. Han sagde bl. a.:

– Det forløbne år har været et arbejdsår – et godt arbejdsår. Det er ikke tidligere sket, at der har været så mange møder i forbundets forskellige organer på et år, og det er selvfølgelig begrundet i det forslag, som nu er lagt frem til debat i dag om ændring af forbundets struktur.

Spørgsmålet var, om forbundets struktur var så forældet, at den ikke var til at arbejde med. Det var den måske ikke, men vi har ment det nødvendigt at ændre på grund af den ekspansion, vi venter inden for firmaidrættens. Også ændringen af formålsparagrafen indebærer krav om ændring.

Vi må have en moderne, smidig og godt arbejdende organisation, og derfor må ændringen til nu.

Karl Randrup fortsatte med at byde hele 7 nye sammenslutninger velkommen i DFIF. De var optaget i løbet af året, der var gået, og deres optagelse havde selvfølgelig ikke kunnet undgå at influere på medlems- og aktivitetstal.

*Peter
Hajslund
byder
velkommen
til
Grenå.*

DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

STIFTET DEN 20 JANUAR 1946

FORMAL:

Forbundets formål er gennem arbejdspladsen og familien at stimulere interessen for idræt og motion

Sammenslutninger	57
Klubber	3.508
Aktive medlemmer	126.620

Det er første gang, forbundet har haft »pyntet« bagvæggen i mødelokalet på denne måde. Det nye bomærke blev præsenteret sammen med forbundets formålsparagraf og de sidste medlemstal.

Også ægtefællernes deltagelse i firmaidrætten havde indflydelse på aktivitetstallene, men formanden satte alligevel et spørgsmålstegn ved, hvor mange sammenslutninger, der havde gjort noget for familiemotionen, og han opfordrede alle til ikke at svigte i bestræbelserne på at føre formålsparagraffen ud i livet.

Han kom derefter ind på pausegymnastikken, og Karl Randrup kunne i den forbindelse oplyse, at Bente Dahl – kendt fra radioens pausegymnastikprogrammer – bliver tilknyttet DFIF som konsulent på dette område.

Efter en omtale om samarbejdet med andre organisationer, kom formanden ind på den nordiske folkelandskamp. Efter hans mening var det beskæmmende, at ikke langt flere havde været med i arrangementet, og det var hans indtryk, at der var gjort for lidt i sammenslutningerne for at få flere med.

Socialdemokratiets debatoplæg om en idrætspolitik fik et par ord med på vejen, inden Karl Randrup omtalte kursusarbejdet i DFIF. Kursusvirksomheden prioriteres højt, og han håbede, at mange ville benytte sig af de tilbud om lederuddannelse, forbundet gav.

Til slut glædede forbundsformanden sig over, at DFIF et par dage efter repræsentantskabsmødet ville modtage det første direkte

tipstilsbud, som bliver på 3,3 millioner kroner. Han havde fået indtryk af, at de mange ledere fra sammenslutninger og kredse, som nu skal være med til at bestemme, hvad pengene skal bruges til, på en ansvarlig og saglig måde ville leve op til det ansvar, som bliver pålagt dem.

Debat blev der ikke meget af

Efter at have takket for et godt samarbejde i det forløbne år overgav forbundsformanden bestyrelsens beretning til debat, men det blev der nu ikke meget af. *Alfred Petersen*, FKS, Odense, plejer at være første mand på talerstolen. Det var han også i år – og samtidig eneste. Han omtalte halbyggeriet i Odense, som snart var klar til indvielse, og han var inde på, at DFIF måtte være på vagt i det europæiske samarbejde, således at Europafestivalerne ikke udviklede sig til deciderede firmaidrætslandskampe. Han gav udtryk for tilfredshed med forbundets medlemsblad og spurgte til sidst, om man fra ledelsens side gjorde nok for at uddanne nyansatte.

Efter at Karl Randrup havde svaret Alfred Petersen, lykkedes det ikke dirigenten at lokke flere op på talerstolen, og beretningen blev herefter enstemmigt godkendt.

Regnskabet

Hvor utroligt det end lyder var der ikke en eneste kommentar til regnskabet til trods for, at det glimrede med et underskud på over 400.000 kroner. Det blev godkendt uden modstemmer.

Forslagene

Herefter skulle man i gang med strukturændringsforslagene, og det var ventet, at der ville komme nogen debat ud af det. Det gjorde der naturligvis også, og der var da også visse ændringsforslag til afstemning, men det generelle indtryk var, at det kun var småændringer i det oprindelige forslag.

Størst diskussion om forbundets love var der om repræsentationen til repræsentantskabsmøderne. Ikke om de stemmeberettigede repræsentanter, men om hvor mange hver sammenslutning maksimalt må sende til møderne. Forslaget lød på 3, men resultatet af de afstemninger, som fandt sted, blev, at der i fremtiden vil kunne drage 4 repræsentanter fra hver sammenslutning afsted til det årlige forbundsmøde.

Retningslinierne for forbundsrådet, som vel nok er det, som kommer nærmest den gamle hovedbestyrelse, blev godkendt. Forbundsrå-

det kommer herefter til at bestå af forbundsstyrelser, afdelings- og udvalgsformænd samt 1 repræsentant for hver kreds.

Vedtægterne for kredsene var der heller ikke indvendinger imod, og ligesom vedtægterne for idrætsafdeling og -sektioner blev de vedtaget.

Fællesbestemmelserne

Forslaget til fællesbestemmelser for lands-, kreds- og åbne stævner var lige ved at blive vedtaget i den foreliggende form, idet ingen tilsyneladende havde nogen kommentarer. Om det var de mange lovforslag, som blev gennemgået paragraf for paragraf, der var ved at sløve, skal vi lade være usagt, men langt om længe gik det da op for forsamlingen, at der var meget vide perspektiver i det forslag, som var lagt frem, nemlig spørgsmålet om divisionsspillernes udelukkelse fra firmaidrætten.

Der var mange indlæg i debatten om dette punkt – også adskillige ændringsforslag, som gik ud på at slette det punkt, som ville medføre udelukkelsen af disse spillere. Alle ændringsforslag blev imidlertid forkastet, og situationen er altså den, at DFIF som den første af de folkelige idrætsorganisationer har

Ved gæstebordet sås fra venstre fuldmægtig i Ministeriet for Kulturelle Anliggende, Søren Clausen, formanden for DDSG & I, Johs. Clausen, Holger Johns, DDGU, Carl Larsen, DIF, Rune Eriksson, Korpen i Sverige, Egil Braadland og Ellef Fryndendal, begge Norges Bedrifts-idrettsforbund, og Gunnar Petersen, DFIF, som ikke var gæst, men vært for gæsterne under mødet.

udelukket divisionsspillere fra specialforbund under Dansk Idræts-Forbund. Mere herom i artikel andet sted i bladet.

Vedtægter for ordensudvalget, retningslinier for kontrollkomiteen og vedtægter for DFIFs anlægs- og materialefonds blev enstemmigt vedtaget.

Budgettet

Det var andre tal, end dem man var vant til, der skulle tages stilling til, da budgettet kom til behandling, men det gav nu ikke anledning til den store dramatik. Fordelingen af tilskudet til sammenslutningerne har altid været diskuteret, men det såkaldte nøgleudvalgs indstilling blev vedtaget, så tilskuddet nu i højere grad end før tilgodeser aktivitet og initiativ. Nyt er f. eks. tilskud til bladvirksomhed og kontorassistance.

Et forslag fra Chr. Lauritzen, Sønderborg, om at forbundet skulle tegne en kollektiv ulykkesforsikring, der dækkede samtlige sammenslutningers arrangementer, blev vedtaget. Dette vil vi vende tilbage til her i bladet i et af de kommende numre. Generalsekretær Ejgon Bertelsen er allerede langt fremme i forberedelserne med en sådan forsikring.

Budgettet blev vedtaget med ganske få ændringer.

Valgene

Da alle disse forslag var blevet vedtaget, skulle man i gang med at vælge personerne til de mange forskellige poster, som skulle besættes.

Alle personvalg skulle efter de nye love være skriftlige, og det var selvfølgelig en tidkrævende affære. Som formand genvalgtes Karl Randrup, Esbjerg, som ingen modkandidater havde.

Foruden forbundsformanden omfatter den nye forbundsstyrelse 2 næstformænd og 2 menige medlemmer. Som 1. næstformand valgtes

Tage Carlsen, Ringkøbing. Her stillede *Jørgen Riisom*, Randers, også op. Som 2. næstformand valgtes *Henning Nielsen*, Viborg.

Til de to øvrige poster i forbundsstyrelsen valgtes *Kaj Christensen*, DKSI, og *Alfred Petersen*, Odense, medens *Jørgen Riisom* ikke opnåede valg.

Som suppleanter til forbundsstyrelsen valgtes *Jørgen Olsen*, Helsingør, og *Hans E. Borbjerg*, Fredericia. *Jørgen Riisom* stillede også op her, men blev ikke valgt.

Formand for idrætsafdelingen blev *Tage Brostrøm*, Kalundborg, for aktivitetsudvalget *Kaj Larsen*, Århus, for kursusudvalget *Hans Thomsen*, DJIF, for lovudvalget *Bent Stendorff*, Slagelse, og endelig blev ordensudvalget genvalgt. Det var *A. Lund Sørensen*, Århus, *Bjarne Hauger*, Vejle, og *Gunnar Tamberg*, København. Suppleanter til ordensudvalget blev *Henry Jepsen*, Fredericia, og *Holger Johns*, DDGU.

Endelig valgtes til kontrollkomiteen *Steen Hansen*, Middelfart, og *Henning Olesen*, Kolding, medens *Poul Nitschke*, Herning, der også var foreslået, ikke opnåede valg.

Efter at nogle af gæsterne havde haft lejlighed til at overbringe hilsener fra deres organisationer, sluttede Karl Randrup repræsentantskabsmødet med en tak til repræsentanterne for et godt og livligt møde, som havde resulteret i et nyt lovkompleks, der efter hans mening ville gavne Dansk Firmaidrætsforbunds udvikling i de kommende år. Og med det traditionelle leve kunne Hans Thomsen erklære mødet for sluttet, og deltagerne kunne så sætte sig til en velfortjent frokost, inden man skiltes ud over landet.

Begivenhedsrig weekend for Alfred Petersen, Odense

Den 28. og 29. oktober 1977 blev en begivenhedsrig weekend for *Alfred Petersen*, formand for Firmaidrætsklubbernes Sammenslutning i Odense.

Som sædvanligt – fristes man til at sige – var Alfred Petersen første mand – og i år til lige eneste – på talerstolen, da bestyrelsens beretning skulle til »debat«. Det var ikke det, der gjorde dagene i Grenå begivenhedsrige for ham, men hændelserne senere på dagen og dagen efter.

Om aftenen, under festmiddagen, uddeles traditionelt forbundets hædersbevisninger, og den, der knyttes den største spænding til, er A. Agerbæks Ærespokal. Ingen ved på forhånd – forretningsudvalget undtaget – hvem der skal have denne fornemme lederpokal, som bærer forbundets stifters navn. Men efterhånden som den anonyme præsentation af den udvalgte skred frem, fornemmede mødedeltagerne, at det måtte være Alfred Petersen, som skulle have pokalen overrakt af forbundets formand, Karl Randrup.

Mange års utrættelig indsats for firmaidrættens ligger bag valget af Alfred Petersen som dette års ærespokalmodtager. Og fortjent er det at give ham pokalen netop i år, hvor firmaidrættens i Odense kan se opfyldelsen af en drøm i øjnene: egen hal. Selv om sådan en hal ikke er en mands arbejde, har Alfred Petersen sin store andel i projektet, som giver idrætsudøverne helt ideelle kår at dyrke deres firmaidræt under. Bragende bifald fulgte overrækkelsen.

Men begivenhederne var ikke dermed forbi for Alfred Petersen. Ved det ekstraordinære repræsentantskabsmøde om søndagen, som var en følge af vedtagelsen af lovkomplekset om strukturændringen, blev han indvalgt i den nye forbundsstyrelse som et af dennes 2 »menige« medlemmer, og han fik straks efter val-

get pligterne at føle på sin krop. Den nye konsulent skulle udpeges blandt 46 ansøgere.

Mødestedet for det følgende repræsentantskabsmøde skal fastsættes under et af de sidste punkter på dagsordenen. To havde på forhånd ansøgt om værtskabet. Det var Odense og DJIF, som ville holde mødet i København. I den sidste ende var der flertal for Odense, så Alfred Petersen kunne slutte sin begivenhedsrige weekend af med at konstatere, at foruden det store arbejde, han i forvejen havde, skulle han nu også hjem og sørge for forberedelserne til det næste repræsentantskabsmøde, som ganske vist først finder sted i april 1979.

På denne plads skulle vi naturligvis have bragt et billede af Alfred Petersen med pokalen i hånden, men desværre er der sket det uheldige, at virksomheden, der skulle fremkalde filmen fra mødet i Grenå, har forlist den og ikke kan opspore den nogen steder. Det er derfor hverken muligt at bringe billeder fra aftenfesten eller imødekomme de ønsker, der blev udtalt om tilsendelse af billeder til lokale blade m. v.

Jeg beklager.

Ole Wordolff

Esbjerg Firma Idræt fik atter skydemærkepokalen

Sædvanen tro blev der under festmiddagen lørdag aften uddelt hædersbevisninger til de firmaidrætsledere og -sammenslutninger, som havde gjort sig fortjent hertil. Overrækkelsen er meget festlig, fordi festdeltagerne altid forstår at påskønne modtagerne med stort bifald.

5 sammenslutninger fik baner

De første, der blev kaldt frem, var repræsentanter for 5 sammenslutninger, som nu har været medlem af Dansk Firmaidrætsforbund i 10 år. Der er tradition for, at disse 10 års »jubilarer« får overrakt forbundets banner, og i år kunne forbundets formand, Karl Randerup, overrække bannere til *Ringkjøbing, Åbenrå, Helsingør, Varde og Struer*.

Dernæst var der en erkendtlighed til de 3 sammenslutninger, som havde opnået de bedste resultater i den nordiske folkelandskamp. Og her var det *Bramming, Brønderslev og Grindsted*, der hver fik landskampens plakat i indramning.

Leo Frederiksens Mindepokal

Leo Frederiksens Mindepokal, som hvert år tildeles en skytte, der har gjort en særlig indsats for skyttesagen inden for DFIF, blev i år tildelt *Søren Petersen, Middelfart*. Skytter, der har været på forbundets skydekurser, kender ham som instruktør, ligesom landsstævnedeltagerne i den forgangne sommer også stiftede bekendtskab med Søren Petersens lederevner, da han var en af mændene bag stævnets gode afvikling i Skallebølle. En virkelig fortjent belønning for et stort arbejde for skytterne både i hans egen sammenslutning og på landsplan.

Anker Jensen-pokalen

Anker Jensen, Århus, var i sin tid formand for forbundets idrætsudvalg, og ved sin fratræden udsatte han en pokal, som skulle til-

deles den sammenslutning, som i et regnskabsår havde opnået flest skydemærker. Hidtil har ingen sammenslutning formået at tage pokalen hjem mere end 1 gang, men i år måtte formanden have en genganger frem, da pokalen skulle uddeles. Og det glædede ham naturligvis at kunne kalde en repræsentant for sin egen sammenslutning, *Esbjerg Firma Idræt*, frem for at modtage såvel pokal som erindringsbæger. *Harry Nielsen* var for andet år i træk oppe for at få Anker Jensen-pokalen, og nu bliver der spænding om pokalens fremtidige placering. Der er nemlig fastsat de præmisser for uddelingen, at pokalen vindes til ejendom af den sammenslutning, som først har hjemført den 3 gange. Så nu skal andre sammenslutninger med skydning på programmet op på mærkerne for at hindre Esbjerg i at snuppe pokalen til ejendom.

Den sidste pokal, der uddeles under festen, er A. Agerbæks Ærespokal, men om den er der skrevet andet steds i bladet.

Firmafodbold...

(fortsat fra side 2)

professionelles lommer, og derfor er det glædeligt, at kommunerne allerede har tilkendegivet et ønske om at få større indsigt i, hvad tilskuddene anvendes til i vore hjemlige fodboldklubber. Vi er enige i, at de må have mulighed for at få denne indsigt. Den form for »firmafodbold«, man ønsker gennem en professionel liga skal ikke have tilskud, og da slet ikke, hvis der skal være ræson i de argumenter, der hidtil har været anvendt over for firmaidrættens.

Divisionsspillere udelukket fra kreds- og landsstævner

Diskussionen om aktives deltagelse i firmaidrætten har med jævne mellemrum bølget frem og tilbage. Senest har der i dette blads spalter været skrevet en del om de aktives indflydelse på afviklingen af kampene i lands- og kredsstævner.

Rundt omkring i sammenslutningerne har indstillingen til de aktives deltagelse i de lokale turneringer været meget forskellig. Mange sammenslutninger har ingen begrænsning i den retning, hvorimod en sammenslutning som Slagelse Firma Sport gang på gang er fremhævet for sit forbud til klubberne mod at bruge aktive i firmaturneringerne.

Benævnelsen aktive er måske lidt misvisende, for enhver, der deltager i en firmaidrætsturnering af den ene eller anden art, er jo aktiv i sig selv, men der menes aktive inden for et specialforbund under Dansk Idræts-Forbund.

Nu har Dansk Firmaidrætsforbund med lovændringerne ved repræsentantskabsmødet i Grenå altså taget meget håndfast på dette problem. Man vedtog det fremsatte forslag til fællesbestemmelser for lands-, kreds- og åbne stævner, hvori det af § 8 G fremgår: »Klubmedlemmer, som indenfor de foregående 12 måneder har deltaget i en af specialforbundene under DIF arrangeret landsdækkende turnering, er ikke deltagereberettiget i den pågældende idrætsgren ved DFIFs lands- og kredsstævner. Spille- og turneringsreglerne for de enkelte idrætsgrene vil tilkænde give begrænsningens omfang.«

Forslaget medførte stor diskussion på repræsentantskabsmødet, men en del af diskussionen var vist nok afledt af, at nogen misforstod forslaget. Der er ikke tale om, at DFIF vil udelukke de pågældende spillere på lokalt plan – det må sammenslutningerne stadig selv om. Men man ønsker at foregribe en uheldig udvikling, som har været i gang i

nogle idrætsgrene, og hvoraf der blev nævnt nogle eksempler på repræsentantskabsmødet, når det drejer sig om de stævner, DFIF står som arrangør af.

Beslutningen vil måske nok komme til at ramme nogle få, der foruden at være gode divisionsspillere også kan siges at være gode firmaidrætsfolk med den rette indstilling til vor specielle idrætsform. Det er naturligvis beklageligt, hvis sådanne findes, men det er manges overbevisning, at de hold, der nu skal repræsentere deres sammenslutning eller kreds ved kreds- og landsstævner vil få mere lige vilkår at deltage under. Man undgår, at klubber, som for enhver pris vil vinde, til lejligheden finder trænede divisionsspillere i medarbejderstaben frem – spillere som måske endda ikke er med på holdet til daglig – og lader dem deltage i kreds- og/eller landsstævnet.

For at undgå misforståelser af nogen art skal vi her gentage,

at udelukkelsen kun vedrører klubmedlemmer, der har deltaget i en landsdækkende turnering arrangeret af et specialforbund under Dansk Idræts-Forbund, f. eks. fodboldspillere i divisionerne,

at udelukkelsen kun vedrører lands- og kredsstævner,

at udelukkelsen kun gælder for den idrætsgren, den pågældende har deltaget i under specialforbundet (f. eks. kan en divisions-spiller i bordtennis godt deltage i et kreds- eller landsstævne som håndboldspiller).

S-48 legatet til Finn Jensen, Esbjerg

Ved uddelingen af Sprøjteselskabet af 1948 A/S' ungdomslederlegater, som den 18. oktober på direktør Hurup-Andersens vegne blev overrakt af formanden for De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, Johs. Clausen, fremlagde denne en lille statistik over, hvem der havde fået legaterne i de 5 år, de nu var blevet uddelt. For DFIFs vedkommende oplystes, at 4 jyder og 1 sjællænder havde modtaget legatet.

Det er ikke så sikkert, at Finn Jensen, som i år var indstillet af Dansk Firmaidrætsforbund, føler sig som jøde. Nok er han tilknyttet Esbjerg Firma Idræt, men indtil for et års tid siden var han i Slagelse, hvor han havde levet hele sin tid, og hvor han også var stærkt knyttet til firmaidrætten.

Finn Jensen, der er medlem af forbundets aktivitetsudvalg, har været aktiv firmaidrætsleder i mange år. Inden han rejste til Esbjerg, hvor en ny stilling ventede ham, havde han været med i bestyrelsesarbejdet i Slagelse Firma Sport i 14 år med mange forskellige poster, bl. a. formandsposten i 2 år. Nu er

han blevet tilknyttet Esbjerg Firma Idræt som særlig sagkyndig inden for motionsområdet. Han er endnu ikke blevet valgt til nogen post, men det kommer nok.

Finn Jensen vil bruge legatet til at studere opbygning af motionscentre i henholdsvis Tyskland og Norge/Sverige. Esbjerg Kommune har store planer om at indrette en gammel gård i Marbæk Plantage tæt ved Esbjerg som et samlingssted for motionsinteresserede i Esbjerg, og Esbjerg Firma Idræts navn er tæt knyttet til disse planer. Og det er EFI's plan, at Finn Jensen med sine erfaringer fra det hjemlige motionsarbejde og fra sine kommende studierejser skal have en væsentlig indflydelse på indretningen af fritidsidyllen i Marbæk.

Finn Jensen, nr. 2 fra højre, sammen med de øvrige legatmodtagere og direktør Steen Wisning, S 48 (th) og Johs. Clausen, helt til venstre.

✚ **Dødsfald** **Laurits Larsen, Varde**

På grund af sygdom deltog Laurits Larsen ikke i forbundets repræsentantskabsmøde som repræsentant for Firmaidræt i Varde og Omegn. Han var kommet hjem fra hospitalet lige før mødet og var tilsyneladende i god bedring efter sin sygdomsperiode. Med sin sædvanlige interesse for firmaidrætten ville han gerne have et referat fra repræsentantskabsmødet så hurtigt som muligt, og det fik han af FIVOs formand, Hans Bech, allerede søndag eftermiddag efter hjemkomsten fra Grenå.

Det viste sig at være sidste gang, de to hilste på hinanden. Dagen efter døde Laurits Larsen.

Hermed har firmaidrætten i Varde mistet en flittig og inspirerende leder. Trods sine 66 år var Laurits Larsen en uhyre arbejdsom leder i sammenslutningen, hvor han ved sin død var næstformand. Selv om det var motionen, der havde hans største interesse, var der også plads til at tænke på idrætten, og han var meget aktiv til det sidste. Endnu i sit femogtresindstyvende år var han aktiv på Varde Trådspinderis fodboldhold, når der manglede en mand.

Laurits Larsen var en ivrig fodsportsmand. Det var ikke mange week-ender, hvor der var en march et eller andet sted i landet, at han ikke deltog. Han var med i det første arrangement af Karlsgårdemarchen, som firmaidrætten i Varde tog initiativet til, og som nu arrangeres af firmaidrættens marchforening Landstrygerne. Marchforeningen var Laurits Larsen formand for ved sin død.

Firmaidrættens skydeafdeling i Varde kan Laurits Larsen også tage sin del af æren for. For år tilbage var han med til at starte afdelingen, som siden er vokset støt.

I alt har Laurits Larsen været med i firmaidrættens ledelse i 9 år på forskellige poster. Men ikke alene firmaidrætten nød godt af

hans arbejdskraft. Han sad også i bestyrelsen for byens motionscenter, som bliver drevet af flere forskellige foreninger i Varde. Politisk interesse havde han også, og han har således haft tillids hverv inden for Det radikale Venstre. Sangforeningen i Varde havde også hans bevågenhed.

For firmaidrætten i Varde vil Laurits Larsen blive svær at erstatte. Med sit rolige væsen og sin idealistiske indstilling kunne han rive mange med i sine interesser. FIVO skylder ham en stor del af æren for den udvikling, sammenslutningen har været igennem i de 10 år, den har bestået.

Æret være hans minde.

Julemærkemarchen 77

Julemærkemarchen er et nyt indslag i de mange marcharrangementer over hele landet. Julemærkemarchen afvikles den 4. december i 33 byer på samme tid.

Marchen er på 10 km, og overskuddet går til drift af julemærkehjemmene, som der stadig er et stort behov for at drive.

Initiativet til julemærkemarchen er udgået fra den aktive Postens Marchforening i Århus, hvis formand, Keld Westergaard, sammen med julemærkekomiteens formand, amtmand V. Wedel-Wedellsborg, Sorø, og en række fremtrædende postembedsmænd udgør julemærkemarchens præsidium.

Den traditionelle marchmedaljes motiv bliver julemærkemotivet.

Har man lyst til at deltage i julemærkemarchen vil der uden tvivl blive skrevet om den i den lokale presse, og så må vi bede om selv at orientere sig om startstedet. Starttidspunktet er kl. 09,00-10,00.

Julemærkemarchen: En god sag at gå for.

Nordiske Folke Landskamp: Norge først - Sverige størst

Den nordiske folkelandskamp, som afvikledes i perioden 18. september til 16. oktober, blev lidt overraskende vundet af Norge med 1.096.642 points, men det skete kun i kraft af det særlige pointsystem, der anvendes i disse landskampe.

Norge, Finland og Danmark får nemlig 2 points for hver deltager i landskampen, mens Sverige kun får 1 point pr. deltager. Sverige havde imidlertid det største antal deltagere i landskampen med 750.494 startende.

Ikke overraskende blev Danmark sidst – med 120.332 points, hvilket vil sige, at 60.161 havde deltaget i arrangementet. Finland blev nr. 3 med 401.936 points for 200.968 startende.

Resultatet blev offentliggjort i København den 22. oktober, hvor de nordiske modstandere var repræsenteret, ligesom de medarrangerende danske organisationer var inviteret.

Den nordiske folkelandskamp var i Danmark arrangeret af Dansk Firmaidrætsforbund i samarbejde med TRIM-Komiteen, Dansk March Forbund, Dansk Gangforbund og Dansk Handicap Idræts-Forbund, og i de øvrige nordiske lande var det firmaidrætsorganisationerne, der stod bag arrangementet.

Der var almindelig skuffelse fra dansk side over det pauvre resultat. Ganske vist havde ingen ventet, at Danmark skulle placere sig bedre i rækkefølgen, men man havde set frem til et langt større deltagertal. De danske arrangørorganisationer var imidlertid enige om, at et tilsvarende landskampsarrangement til næste år måtte forberedes bedre, fordi man er overbevist om, at der er en langt større motionsaktivitet, end tallene viser.

Især var det skuffende for DFIF, at ikke flere sammenslutninger havde bakket arrangementet op. Der har lydt mange forskellige undskyldninger for ikke at deltage, men end ikke det initiativ til samarbejde med de øv-

rige arrangørorganisationers lokalforeninger, som DFIFs formand, Karl Randrup, opfordrede til, har man vist ret mange steder.

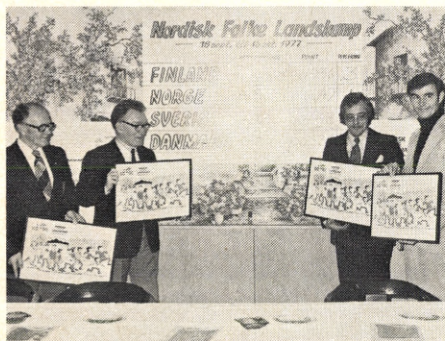
Den norske gæst ved offentliggørelsen, Rolf Karlsrud, sagde, at Norges vinderresultat kun var fremkommet, fordi der var lagt et enormt forberedende arbejde i folkelandskampen. På forbundsplan havde man forberedt sig som var det et verdensmesterskab eller olympiske lege, man skulle til, og det var nødvendigt, hvis man skulle have et godt resultat.

I de øvrige nordiske lande havde arrangeret langt større bevågenhed, først og fremmest blandt den motionerende del af befolkningen, hvilket deltagertallet jo viser, men også andre steder, f. eks. i pressen. I Sverige havde man sågar fået rigsdagsmedlemmerne ud at gå, lunte eller løbe den 11. oktober, og det vides, at de øvrige nordiske parlamenter var blevet opfordret til at deltage samme dag. Hvor var de danske parlamentarikere henne den dag?

De bedste danske resultater var:

- 1 Arresø (Dansk Gangforbund)
- 2 Fredensborg (Dansk Gangforbund)
- 3 Viborg
- 4 Bramming
- 5 Brønderslev
- 6 Grindsted
- 7 Esbjerg
- 8 Odense (Dansk March Forbund)
- 9 Ringkjøbing
- 10 Storstrømmen (Dansk Gangforbund)

De tre bedste firmaidrætssammenslutninger, Bramming, Brønderslev og Grindsted fik som belønning for deres indsats i landskampen hver overrakt landskampens plakat i ramme på repræsentantskabsmødet i Grenå. Især Bramming, som jo er en ganske ny sammenslutning, fortjener ros for indsatsen.

Herover overrækker DFIFs generalsekretær, Ejgon Bertelsen, kuverten med de danske deltagertal til forbundsformanden, Karl Randrup (tv). Der var store smil på, men de forsvandt, efterhånden som de øvrige nordiske landes tal kom på tavlen. Alle deltagerlande og -organisationer fik som bevis på deltagelsen hver overrakt landskampens plakat i indramning. På billedet er det de fire nordiske landes repræsentanter, der viser frem.

I Brønderslev gik man meget aktivt ind for landskampen. Billederne i spalten ved siden af stammer alle fra Brønderslev, hvor man fik mange ud at motionere i landskampen, fordi man havde lavet TRIM-Bingo med mange præmier fra de lokale handlende. Under mottoet Lær din by at kende – på en sund måde nåede man 1440 deltagere.

Folkelandskampen i Brønderslev

Trods en generel skuffelse over det danske resultat i folkelandskampen kan nogle sammenslutninger dog glæde sig over en god indsats. En af de sammenslutninger, som har gjort mest ud af arrangementet – og fået mest ud af det – er Brønderslev Firma-Sport.

Under mottoet »Lær din by at kende – på en sund måde« fik man 1.440 ud at gå, lunte eller løbe i landskampperioden. Rent økonomisk bliver det ikke til overskud, men i Brønderslev er man inde på, at den good-will og omtale, man har fået i forbindelse med arrangementet, er pengene værd.

Brønderslev Firma-Sport annoncerede i en række ugeaviser og nordjydske dagblade, hver gang et af arrangementerne løb af stabelen. Der blev udsendt plakater til byens mange forretninger, som også fik et eksemplar af medlemsbladet Firma Sport Brønderslev til at lægge frem i forretningen. Offentlige kontorer, læger, tandlæger etc., fik et eksemplar til venteværelser el. lign. Medlemsbladet blev i anledning af landskampen trykt i 400 eksemplarer mere end det sædvanlige oplag, og der blev brugt 4 ekstra sider specielt om folkelandskampen.

Firmasportens ledere udarbejdede pressemeddelelser til dag- og ugebladene for at fortælle om nye ting under landskampen, og man opsatte plancher i byens gågade. Landskampen blev omtalt i regionalradioen 3 fredage på grundlag af pressemeddelelserne.

Desuden blev ethvert møde i firmasportens regi før og under landskampperioden krydret af en personlig agitation. Brønderslev Firma-Sports formand, *Erik Haubro*, siger, at man er særdeles godt tilfreds med resultatet, ikke alene det pointmæssige, men lige så meget på grund af den good-will og omtale, man som oven for nævnt fik under arrangementet.

Aktiv/passiv i firmasport

Det ser ud til, at det svære skyts er kørt i stilling, for man fortsætter debatten om aktives deltagelse i firmaturneringerne i det sidste nummer af DFIF NYT. Hvorfor er denne debat startet? Hænger det sammen med, at DFIF er kommet på tipsloven, således at det årlige tilskud er blevet større og lovsikret? Inden DFIF kom på tipsloven, skulle man vel bruge de mange medlemmer til at overbevise om berettigelsen. Nu er pengene sikret, og så kan man godt skille sig af med »stedbørnene«.

Der bliver ført mange argumenter både for og imod, men denne debat er tidsspilde, for hvorfor i alverden skulle vi formene menesker adgang, der gerne vil deltage i vor uhøjtidelige form for idræt. Lad andre sætte grænserne; vi skal tage imod alle, for det er den eneste måde, firmasporten kan komme i gang overalt, og motionsarbejdet skal nok komme med, når tid er.

De aktives deltagelse er tidligere behandlet i dette blad, så alle kender SFS's holdning. At motionsarbejdet ikke har større omfang her, skyldes medlemmernes manglende interesse, men det rettes måske op, når vi får vort eget anlæg med hal og baner tæt ved skoven. Der kunne måske laves en kondisti. Hallen giver mulighed for at starte med nogle af de nye spil, der er kommet i de senere år, og hvor flere egner sig for familier. jr

At tale om debat i Dansk Firmaidræt om de aktives deltagelse i firmaidrætten er nok lidt overdrevet, for de hidtil bragte indlæg om dette emne har alle været for en begrænsning. Men ovenstående artikel er bragt af Sønderborg Firma Sports medlemsblad, hvor redaktøren, *Jørn Rasmussen*, har givet sit besyv med, og det synes vi da fortjener at blive kendt i en videre kreds.

- ta' fri et par timer

»Når Idrættens Samarbejdsudvalg, Fyns Amt, så forholdsvis hurtigt og smertefrit er blevet en realitet, så skyldes dette nok i væsentlig grad, at vi i de fynske idrætsorganisationer gennem snart mange år har haft et uformelt samarbejde på mange områder – og et formelt samarbejde på visse områder. Sagt på almindelig dansk: vi er et geografisk område af en størrelse, så vi kender hinanden.

Resultatet af de mange møder, der har været afholdt gennem det sidste års tid i samarbejdsudvalget og i dettes kursusudvalg, skulle nu gerne give resultat for den enkelte foreningsleder.«

Sådan skrev formanden for De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, *Jobs. Clausen*, i forordet til en brochure, som Idrættens Samarbejdsudvalg, Fyns Amt, har udsendt til foreningslederne på Fyn med et rigtholdigt kursus tilbud for den kommende vinter. Og hvis ellers fynboerne benytter sig af tilbuddet, må det give resultater.

Der er først og fremmest tale om 18 grundkurser, som især henvender sig til de mindre rutinerede foreningsledere. Der er ganske enkelt ikke krav om nogle særlige forudsætninger for at deltage i et sådant kursus. Grundkurserne er spredt ud over hele Fyn.

Man kan også komme på alment instruktørkursus, hvor forudsætningerne for at deltage er, at man har gennemgået grundkurset, eventuelt andre tilsvarende forudsætninger, og man kan komme på kursus i almen undervisningslære, hvis formål er at give deltagerne indsigt i pædagogiske, psykologiske og undervisningsmæssige problemstillinger i forbindelse med idrætsarbejde og instruktion. Endeligt er der et foreningsleder kursus.

Et godt og spændende initiativ fra ISF, som forhåbentlig bliver fulgt op af en interesse fra foreningsledernes side.

Idrætsmærkets 21. dommerkursus

For at holde Idrætsmærket i gang er det en nødvendighed, at der i foreningerne er interesserede ledere, men lige så vigtigt, at der også findes uddannede dommere.

Gennem en lang årrække har Idrætsmærket derfor arrangeret dommerkursus, i år i dagene 30. september til 2. oktober på Gymnastikhøjskolen i Viborg. Der var 61 deltagere, 20 kvinder og 41 mænd fra 33 foreninger under henholdsvis DIF, DDSG & I, DDGU og for første gang også fra DFIF.

Som lærere virkede *Elena Daltorn*, gymnastik for kvinder, *Kristen Kristensen*, mændenes gymnastik (begge fra Danmarks Højskole for Legemsøvelser) og *Ivan Skov* (Forsvarets Gymnastikskole), der stod for atletikken. Desuden var der en kort lektion i svømning, som *Paul Johansen* (medlem af Idrætsmærkets bestyrelse og formand for Sjællands Svømme forbund) stod for.

Udover en teoretisk og praktisk gennemgang af øvelserne, blev hovedvægten lagt på praktisk dommergerning, dels i gymnastiksal, hvor også Almen formprøve blev gennemgået, dels på stadion – trods regn og blæst med godt humør.

Der var fuld fart på allerede fra fredag aften, hvor formanden for Idrætsmærket, *Geert Jørgensen*, DDSG & I, bød velkommen og kort orienterede om Idrætsmærket fra dets start i 1921. *Knud Schøler*, DDGU, gennemgik Idrætsmærkets bestemmelser, og deltagerne nåede allerede at stifte bekendtskab med Almen formprøve. Således gik det slag i slag til søndag kl. 14,00, kun afbrudt af lidt hygge lørdag aften, hvor deltagerne ikke var mere trætte, end at de også gik i gang med folkedans.

Og så er håbet, at disse nye dommere vil være med til at give Idrætsmærket et skub fremad i form af endnu flere mærketagere.

Nye bøger: DDGU's sangbog

De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger har udsendt en ny sangbog, og vi bringer her et udsnit af Vagn Råhedes anmeldelse af den »brune« sangbog:

Mange års brug af sangbøger har nok fået mig til at blade i nye med det dobbeltsigte at nikke til, hvad jeg erfaringsmæssigt er blevet glad for, men i lige så høj grad prøve at vurdere nye sange, som jeg eventuelt kunne blive glad for. – I afsnittet Danmark – Norden er det nok mest det første sigte, der bliver tilfredsstillt, men de tre sidste sange i afsnittet er et prisværdigt forsøg på fornyelse.

Menneskelivet er spændende! – Det slår mig – undskyld, hvis det er forkert – at sangbogsudvalget ikke er EF-tilhængere, men det har bestemt ikke hindret, at sangbogen er både europæisk og globalt orienteret.

Og mindsandten er der også en lillebitte venstreorientering og lidt kvindesag med i menneskelivet.

Årstiderne. – Et enstemmigt hurra! Det er jo de sange, vi synger. – Og så et ekstra hurra for *Frank Jæger*.

Uden at gå de andre afdelinger for nær, kan man nok sige, at sidste afdeling: Blandede viser og kanons gennemblades med særlig spænding. Det er jo en kendsgerning, at vi i foreninger og på skoler leder efter nye viser, hvis melodier fænger, og hvis tekst har værdi.

Det er derfor ikke slagside, når godt 1/3 af denne sangbogs numre findes i sidste afsnit.

Som jeg nu blader her, opdager jeg, at jeg kender flere, end jeg troede. Jeg har hørt dem på busture med efterskoleelever, og når jeg har spurgt, hvor de havde den sang fra, har de ofte kunnet føre den tilbage til gymnastiklærerne, hvilket vil sige, at DDGU allerede har gjort et forarbejde for bogen.

Her er meget godt, og det er nok uretfærdigt at fremhæve noget og nogen specielt,

men alligevel: *Halfdan Rasmussen!*

Man ender gennembladningen med at blive lysten efter at høre resultaterne af sangbogens udbredelse, og da der så beskedent i forordet tales om dens eventuelle udbredelse uden for DDGU, vil jeg gerne give den et godt ord med til f. eks. efterskolerne. Det passer ikke længere, at unge ikke vil synge. Det kniber mere med nogen til at synge for!

Og så lige en rose mere: Jeg har ikke noget imod sange på fremmedsprog, men glæder mig alligevel over, at sangbogen er væsentlig dansksproget. For øvrigt har de fremmedsprogede sange en anden kvalitet og adresse end tidligere set.

Man kan roligt investere i den »brune« sangbog. – Mange glade timer er med den sikret DDGU og andre.

Vagn Råbede

Sangbogen kan købes gennem DDGU, Brummersvej 10, Mølholm, 7100 Vejle, og koster 15 kr.

Holbæk optaget

Som det fremgår af billedet på side 4 vistes på vægtavlen under repræsentantskabsmødet i Grenå, at der var 57 sammenslutninger i DFIF. Det var imidlertid ikke ganske rigtigt, for på et forretningsudvalgsmøde kort tid før repræsentantskabsmødet blev Holbæk optaget i forbundet. Nu er der altså 58 sammenslutninger, og meget tyder på, at vi hurtigt bliver flere. Til repræsentantskabsmødet var repræsentanter fra Fængselsfunktionærernes Idrætsforbund med som observatører, og det ventes, at der snart foreligger en ansøgning om optagelse der fra.

Breve fra læserne

Tanker efter et kredsstævne

Randers Firma Sport har anmodet om optagelse af følgende:

Det er altid med en vis forventning, vi modtager Dansk Firmaidræt for at se, hvad bladet indeholder denne gang. I septembernummeret blev bragt et indlæg af Finn Hagedorn, Viborg, som beskæftigede sig med afviklingen af det udendørs kredsstævne i Østjyllandskredsen.

Vi mener, at dette indlæg er noget vildledende. Indlægget må nærmest betegnes som et interview med Århus Firma Sports formand, i øvrigt et glimrende interview. Vor opfattelse af, at indlægget var vildledende fik vi til dels bekræftet på Østjyllandskredsens nyligt afholdte kredsgeneralforsamling. Her kom en forespørgsel fra et idrætsudvalgsmedlem (kredsens), om stævnet havde været så problemfrit, som det var omtalt, for så forstod han ikke alle de protester, der var sendt til behandling i udvalget efter stævnet. Alle var nedlagt mod arrangementet. Det i Dansk Firmaidræt omtalte stævne måtte vist være et andet stævne.

Nu er det engang sådan, at ingen af os er ufejlbarlige – og gudskelov for det. Man kan begå fejl, ikke gennemskue et problem i yderste konsekvens, hvilket heller ingen vil blive lastet for. Man må så også forlange, at opstår der et problem, er den ansvarlige stævneleder straks parat til at tage skridt og vise vilje til at få alle uoverensstemmelser bragt ud af verden. Det var det, der ikke skete i Århus.

Det skal for en ordens skyld oplyses, at det – som omtalt i septembernummeret – kun var i 7 mands/dames fodbold, der var problemer; andre aktiviteter forløb fint.

Den kendsgerning, at kredsstævnet fik et så

nogenlunde vellykket sportsligt resultat, som tilfældet blev, må alene tilskrives en hurtig indgriben fra kredsens idrætsudvalg, som fik alle tråde redet ud, så ingen kunne være i tvivl om, efter hvilke regler der skulle spilles.

Vi fra Randers Firma Sport, som overværede stævnet, må måske til en vis grad påtage os skylden for den opstandelse, der blev. Dette fik vi da også bevis for, da en holdleder gjorde os opmærksom på, at vi gik i alt for små sko (nr. 44). Vi skulle ikke forvente, at man i Århus ville spille efter det af DFIF udgivne reglement; troede vi det, måtte vi vist have ondt oven i. I sandhedens navn bør det oplyses, at disse udtalelser faldt, mens situationen var tilspidset, og inden idrætsudvalget greb ind.

Vi vil ikke undlade at oplyse, at der kom mange protester efter kredsstævnet, men ingen af disse var nedlagt af Randers Firma Sport eller vore klubber. Vi gik så langt, at vi, måske på en lidt udiplomatisk måde, gjorde opmærksom på, at reglementet i 7 mands fodbold ikke blev overholdt.

Til slut vil vi fuldt ud tilslutte os den fremsatte udtalelse om kredsstævnernes berettigelse. Vi ved, at mange af vore klubber er glade for at deltage i kredsstævnerne og her prøve kræfter med andre hold end lige dem, man møder i den hjemlige turnering. Vi, der tog turen til Vejby Idrætscenter lørdag den 30. juli var og er enige om, at kredsstævnerne bør fortsætte, og vi vil derfor gå aktivt ind i arbejdet for styrkelse af kredsen, så Dansk Firmaidrætsforbunds medlemmer i Østjylland må få mest mulig gavn og glæde af deres medlemskab.

-bjørn

Landsstævnet i Skallebølle

På foranledning af indlægget i Dansk Firmaidræt nr. 9 omhandlende afviklingen af og Odenses tilbagetrækning fra landsstævnet i skydning i Skallebølle føler vi os tvunget til at kommentere Bent Boserup, da han i sit indlæg udelader nogle væsentlige punkter for vor beslutning om at trække os ud af arrangementet. Følgende brev blev afsendt umiddelbart efter beslutningen:

»Det bekræftes hermed, at FKS's skydeafdeling i Odense fra d. d. udræder af alt arbejde vedrørende afviklingen af landsstævnet.

Det skal pointeres, at der intet personligt er i vores beslutning. Vi mener ikke at kunne være medansvarlig for de forhold, der bydes skytterne i Skallebøllecentret med hensyn til skift af skiver, når stævnet skal afvikles med brug af almindelig M2 skive.

Skivetræk er i Skallebøllecentret, siden afviklingen af landsstævnet 1976, ændret til brug af indstiksskive M2.

Det kan tilføjes, at indstiksskive M2 er det midterste af almindelig M2 ud til ring 6. Denne indstiksskive indsættes på almindelig M2. Ved anvendelse af M2 vil skytten under skift af skive i liggende skydestilling ikke kunne bibeholde sin skydestilling.

En skydeinstruktør forklarer altid en ny skytte bl. a. det vigtige i at bibeholde sin skydestilling under hele skydningen.

Ved møde i Skallebøllecentret den 25. juni 1977 mellem Bent Boserup, Grenå, Jørgen Geertsen, Slagelse, Kurt Jensen, Slagelse, Larry Hansen, Odense, og Leif Sørensen, Odense, blev det vedtaget at skyde mod almindelig M2. Man var ikke opmærksom på ændringen af skivetrækket.

Primo juli blev vi bekendt med ændringen, hvorefter vi kontaktede Jørgen Geertsen, Sla-

gelse, og foreslog hjælp til skift af skiver i liggende skydestilling. Denne hjælp skulle udføres af banepasserne.

Medio august bliver problemet forelagt Bent Boserup. Denne afviser hjælp til skiftning af skiver ud fra DFIFs skydereglement af 15. januar 1976.

Da vi bliver bekendt med denne afgørelse, foreslår vi, at der skydes med indstiksskive M2. Dette forslag bliver afslået med den begrundelse, at der ingen steder i DFIFs regler for skydning står nævnt indstiksskiver.

Det blev ligeledes påpeget, at indstiksskive M2 ikke er godkendt af DDSG & I, og at DDSG & I derfor ikke anvender den i skydning på landsplan.

Hertil kan oplyses, at vi fra DDSG & Is landskontor, Strandgade, København, er blevet bekendt med, at der intet står i DDSG & Is regler om indstiksskive. Samtidig fik vi oplyst, at der er afviklet landsungdomsskyttestævne med brug af indstiksskive M2. Endvidere kan tilføjes, at indførelsen af indstiksskive M2 er sket på grund af besparelse.

Vi forudser megen utilfredshed blandt skytterne ved skift af skiverne i liggende skydestilling, og da vi kraftigt har forsøgt at få ændret forholdet til gavn for samtlige skytter, men ikke har kunnet komme igennem med vore argumenter, er det med beklagelse, at vi ser os nødsaget til at trække os ud af arbejdet.«

Til Bent Boserups indlæg har vi følgende kommentarer:

Han skriver, at ved brug af indstiksskiver skal der bruges flere banekommandører. Det ville ikke være tilfældet, da Middelfart havde ansvaret for banekommandørerne, og de i flere tilfælde ved afvikling af stævner inden

for DDSG & I, hvor der blev benyttet indstiksskiver, har udfyldt denne plads uden problemer.

Dette har Middelfart bekræftet.

Bent Boserup skriver også, at der ikke må benyttes hjælpere ifølge forbundets bestemmelser om skydning, § 9. Det er korrekt, men hjælp til skift af skiver ved brug af almindelig M2 på skydeanlæg, der er beregnet til indstikningsskive M2, betragter vi ikke som anvendelse af hjælpere, da meningen, som det fremgår af ovenstående brev, var at bane-kommandørerne skulle skifte skiverne i skyttens liggende skydestilling.

På FKS's skydeudvalgs vegne
Leif Sørensen, Odense

Bent Boserup svarer

Lad det være slået fast med det samme. Stævnet var Dansk Firmaidrætsforbunds landsstævne, og stævnet blev afviklet efter DFIFs gældende regler.

Det kan naturligvis ikke spille nogen rolle for afviklingen af DFIFs landsstævne i skydning, at andre organisationer eventuelt har tilladt afvikling af et skyttestævne med skiver, som ikke er omtalt i den pågældende organisations skydereglement.

Til Odenses forudsigelse om megen utilfredshed blandt skytterne, fordi der skulle skiftes skive i liggende skydestilling, er kun at sige, at der overhovedet ingen problemer opstod under stævnet.

Hjælpere på banen er ikke tilladt, og jeg anser stadig personer, der medvirker ved skiveskift, som hjælpere, og vi kan naturligvis

ikke tage hensyn til, at Odense har en anden fortolkning af disse bestemmelser.

Jeg kan nævne, at jeg har forbundets idrætsudvalg bag mig, når jeg fortolker reglerne på den måde, som det er kommet til udtryk gennem afviklingen af landsstævnet. Yderligere diskussion af denne sag betragter jeg som det rene ordkløveri og derfor ganske formålsløs.

Med venlig hilsen *Bent Boserup*

Småsnak om Grenaa-mødet

Ledsagetur både lørdag og søndag

For de mange ægtefæller, som ikke kunne være med i selve repræsentantskabsmødet, var der arrangeret ledsagetur både lørdag og søndag. Om lørdagen gik turen rundt på Norddjursland, hvor man besøgte adskillige både smukke og interessante egne og bygninger. Turen kunne nok med fordel have været lidt kortere, for der var for lidt tid til besøgene de enkelte steder. Om søndagen besøgte byens store mejeri, hvor der fremstilles en mængde ost til eksport.

Borgmesteren til pausegymnastik

Borgmester Børge Kildahl, som i sidste øjeblik blev forhindret i at komme og åbne repræsentantskabsmødet, var til stede under mødet om søndagen, og her blev han konfronteret med et af Bente Dahls pausegymnastikprogrammer. Borgmesteren slap ikke for at være med, og nu er det jo spændende at se, om han indfører pausegymnastik på rådhuset, så hans ansatte ikke sidder og falder i søvn ved middagstid.

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 8.200 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Svanemosen 67,
Mosede, 2670 Greve Strand
Tlf. (02) 90 13 35

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
23. november 1977

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykkergården a-s, Struer

29523

DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92
Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Generalsekretær:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 17 98

Konsulent Jørgen Mathiassen,
Kildetoften 18 B, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 21 98 31

STYRELSEN

Formand:

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,
6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 71 45

1. Næstformand:

Tage Carlsen, Heboltoft, Velling,
6950 Ringkøbing
Tlf. (07) 32 14 58

2. Næstformand:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92

Kaj Christensen, Svalevej 34,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63

Alfred Pedersen, Bregnevej 74,
5220 Odense SØ. Tlf. (09) 13 79 22

Forsiden på bagsiden

Det nummer af Dansk Firmaidræt, du sidder med i hånden nu, bliver det sidste af det format og udseende. Et længe næret ønske hos ledelse og redaktion om ændringer i bladets udstyr og udsendelsesterminer har nu kunnet tages op, efter at DFIF har fået flere penge at arbejde med.

Vi siger nu farvel til en bladforside, der har været brugt i 10 år, i 78 numre, en bladforside, der har været med til at »tegne« forbundet udadtil. At forsiden har fænget ses af den kendsgerning, at et antal sammenslutninger, som selv er begyndt at udgive blade, i et vist omfang har »kreeret« forsider, der minder betænkeligt om Dansk Firmaidræts. Men ikke et ondt ord om det tværtimod. Det har vi kun været glade for at se.

Det er ikke første gang, Dansk Firmaidræt skifter udseende og format, men det er rent faktisk sidste gang, du sidder med Dansk Firmaidræt i hånden. I fremtiden vil bladets navn blot være FIRMAIDRÆT. – Også derfor synes vi, at øjeblikket er inde til at nikke endeligt farvel til en epoke i Dansk Firmaidrætsforbunds historie.

The image shows the cover of the magazine 'DANSK FIRMAIDRÆT'. At the top right is a circular logo with two interlocking circles. The title 'DANSK FIRMAIDRÆT' is printed in large, bold, sans-serif capital letters. Below the title is a black and white photograph of an indoor sports hall with a high ceiling and a basketball court. In the foreground, several people are sitting on the floor, possibly participating in a game or activity. To the right of the photograph is a short article titled 'Aabenraa Aftal Firma Sport har taget en ny sportsgrænse på programmet. I en uddrag ny sammental for firmaidrætten blev mange mennesker ud og stemme for motions og velvære dvid.' Below the photograph is a table of contents. At the bottom right, it says 'Nr. 1 JANUAR 1977 15. ÅRGANG'.

**DANSK
FIRMAIDRÆT**

Aabenraa Aftal Firma Sport har taget en ny sportsgrænse på programmet. I en uddrag ny sammental for firmaidrætten blev mange mennesker ud og stemme for motions og velvære dvid.

INDHOLD	
Lederen	2
Aftenavis	3
Åbneret nye initiativ	4
DFIF-talser	6
Idrettens Forskingsråd	8
Noter	9
DFIF flytter til Svendborg	10
Gåst fra hele landet	11
Nytårsblisen	16

Nr. 1
JANUAR 1977
15. ÅRGANG